

Wuſchi ſe ſwojim Prjedowanjom, ſo ſibi ty na niczo nemyšliš, hač, kač by ty pſched Sſwjetom wulki a bohaty byl, ſo ſo tebi dženſa, juſſje, ſajutſiſchim a kojzdy Džen ſda, ſo ty Kwiſje ni- maſch, nemožeſch tejz teho ladacz, ſo by kBožemu Wotkaſanju ſchol. Tak ſtane ſo potom, ſo, dyz ty dženſa liwki a lie- ni ktemu ſy, ty juſſje hiſcheže liwkifchi budžeſch. To čini tuton twoj ſchjedny Prje- dar, ton ſtary Schibał. Ton wotežene tebe tak wot teho, ſo, hač ty runje ſchjednje Bože Słowo ſlyſchiſch, ſebi tola na druhe Wje- zy myſliš a ſdrubim Wobſtaranjom wja- zy činič maſch.

Pſchetož praj mi, dže namaſch ty Szlo- weka, kotremuž ſo Lakomnſtwo woſtudziło, ſo won Moſnoſz nadnim mjel by? Haj woni ſu Džen wotednja, čim dljeje čim horziſchi, ipjeſchniſchi a mudriſchi na to žadlawe a ſa- tamane Lakomnſtwo a Lichowanje. Tak ma ſo tejz ſdrubimi Nepočinkami. Necziſty nemože ſebi wot Nepoſiwoſzje doſz myſlicž a ryczeč, a čim dljeje won wot neje ryczi a ſebi na nju myſli, čim bole hori ſo won na nju. To čini ton ſtary Hadam, ton prjeduje tebi tak dołho, hač ſo ty zylje we Rjechach tepiſch.

Tehodla ze naſch luby Kneſ Krystuſ rad mjecz, ſo runje, jako tebi twoje Lakomnſtwo wobſtajnje wot Benefow a Kublow, wot Mozy a Szeszje prjeduje, ty tejz tak ſo dal nawabicž a weſz kammemu Ziwenju, a ſpo- minał na twojeho Wumožnika, kotryž ſa tebe na Kſchižu wumrel je, ſo by twoja Wu- troba tak ſahorena byla, ſo by rad pſchi nim byl, wo tuto Ziwenje nerodził, ale praſil: Ach Kneže, ja widžu, ſo ja nemožu pſcheſtač rjeſchiež, mi ſo nochze to Słe woſtudzič; tehodla proſchu ja tebe, pomhaj, ſo bych ja ton Sſwjet hidził, Luboſz pak a Radoſz ktebi do-

ſtał. Takſeho Spomnenja potrebamy my ſchjednje pſchecziwo temu ſchfodnemu Prje- darej, naſchemu ſtaremu Hadamej, kotryž nam wMozy a wodnjo Wuſchi tak nawoła, ſo by jeno naſ do Staroſzjow a Luboſzje tuteho Ziwenja ſatyfnył.

Tehodla je naſch luby Kneſ Jeſuſ Kry- ſtuſ ſwoje Wotkaſanje wuſtajił, ſo bych my ſo pſchi nim dopomnili, ſo po tutym Zi- wenju njeſchto druhe pſchindž budže. Teho- dla woſme won ton Klieb a Kelič, kaže ſwojim Wuczomnikam iſz a picž, a pra- ji, ſo je to jeho Szjelo a Krej, ſa naſ date, a ſa naſche Rjechi pſchelata, ſo bych my jeho neſabyli, ale na nebo a niz na Kublo a Benefy ſpominali, kaž my jo tola lejdyr ſweczeho činimy. Jako zyl won tak wele praſieč: Popscheže ſchał mi ja Tydžen aby ſa ſchtyri Medželje tejz jedyn Džen, ſo byſch- če namne ſpominali, wy to niſnje potre- bacže. Schtož me naſtupa, bych ſo ja teho derje ſminyeč moł.

Haj, dy bych to Benefy bylo, a my Lu- dzom niz Szjelo a Krej Krystuſa, ale Sto hungerſkich Slotych, aby hiſcheže mene wohn dželili, da dyrbił ty ton Sbjek, Drenzu a Szicheženzu widzič. Haj derje ſlepi Lu- dzo bych ſo ſmuželi, pſcheſ tu najłobſchu Rjeku ſa tymi Sto Slotemi bjezeč.

Schał moli pſchezo na ſo bjakacz, my beſbožni Ludzo, ſo my tajkich ſnadnych Be- neſ dla tak bježimy. A tudy neje Sto Slo- tych, kotrež ſo borſy pſcheczinja, ale to Szjelo a Krej Krystuſa Jeſuſa, pſcheſ kotrež my wumoženi ſmy. Tajki Schaž ſchenkuje won nam we ſwojim Wotkaſanju a we tymžamym to wječzne Ziwenje, ſo my teho ſameho wjeſzi byč, ſo jeho troſchtowacz, a ſtajnje na njo ſpominacz dyrbimy. Ale my čjekamy hiſcheže pſched nim, jako by wone Jyd a Sataman- ſtwo bylo.